

Erik Schjenken
[Redacted]
[Redacted]

SOM

Vår referanse
2008/2755

Deres referanse

Dato
17.03.2009

13

SAK OM KLAGE PÅ STATSRAÐERS UTTALELSER I MEDIA

Jeg viser til din klage 6. desember 2008 over uttalelser bl.a. flere regjeringsmedlemmer ga til media etter en hendelse i Sofienbergparken i Oslo 6. august 2007.

Saken fikk mye oppmerksomhet i media i ettertid, og du og din kollega ble som følge av den aktuelle hendelsen bl.a. beskyldt for å ha rasistiske holdninger.

I Oslo tingrett ble du 4. desember 2008 frikjent for anklagen om «utilbørlig opptreden», og i den tiden som har gått siden du klaget til ombudsmannen har Likestillings- og diskrimineringsnemda (LDN) overprøvd Likestillings- og diskrimineringsombudets (LDO) avgjørelse 26. mars 2008. I vedtak 26. februar 2009 konkluderte nemnda med at du og din kollega ikke forskjellsbehandlet Ali Farah i strid med forbudet mot diskriminering på grunn av etnisitet eller hudfarge.

Du fremholder bl.a. i klagen at du som følge av statsrådenes uttalelser ble forhåndsdomt, og etterlyser et regelverk som fanger opp tilfeller hvor enkeltpersoner blir brukt som eksempler i politiske saker. Du viser i denne sammenhengen til at du oppfattet statsrådenes uttalelser som krenkende og belastende.

Det følger av den Europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK) artikkel 6 nr. 2, i norsk oversettelse, at «[e]nhver som blir siktet for en straffbar handling, skal antas uskyldig inntil skyld er bevist etter loven». Det er imidlertid på det rene at det skal mye til, utover at det oppleves som ubehagelig for den det gjelder, før uttalelser fra statlige myndighetspersoner rammes av denne bestemmelsen. Selv om uskyldspresumsjonen må antas å være et generelt prinsipp som går ut over denne bestemmelsens særlige virkeområde, er ombudsmannens oppgave i første rekke knyttet den rettslige kontrollen med forvaltningen og skal ikke være en instans for overprøving av forvaltningens embets- og tjenestemenns meningsytringer.

Jeg har stor forståelse for at saken, herunder de undersøkelene som ble iverksatt, uttalelsene som ble gitt, og den oppmerksomheten den fikk, har vært vanskelig for både deg og din kollega. Statsråder må imidlertid ha anledning til å kommentere dagsaktuelle hendelser. Ombudsmannen skal derfor være varsom med å gå inn i vurderinger av hva som er fornuftig, hensiktsmessig og hensynsfullt, når det ikke foreligger brudd på rettslige normer.

Jeg er kommet til at det er vanskelig å rette kritikk på rettslig grunnlag mot de statsrådene som uttalte seg til media. Det vil være mest i samsvar med yringsfrihetens idé – i lys av det som har skjedd i ettertid – å overlate til de statsråder som du har klaget på å trekke de konsekvenser som de i tilfelle måtte finne riktig.

Etter nærmere overveielser finner jeg det derfor riktig å avslutte undersøkelene herfra.

Arne Fliflet